

niedziela

głos z Torunia

NR 41 (825) • J • ROK LIII • 10 X 2010 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Odwaga świętości

Dziś, 10 października, przypada 10. Dzień Papieski obchodzony w niedzielę poprzedzającą dzień wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. W tym roku obchodom towarzyszy hasło: „Jan Paweł II – odwaga świętości”. Kościół nieustannie modli się o wyniesienie na ołtarze największego z rodu Polaków. Przypomina dążenie Ojca Świętego do świętości, która powinna być realizowana przez wszystkich. Jego pragnienie Absolutu porwało ludzi, zwłaszcza młodych. Dlatego Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” prowadzi program stypendialny dla zdolnych i ubogich uczniów z małych miejscowości oraz terenów wiejskich. Wychowuje w duchu nauczania Jana Pawła II i zachęca do zasilenia tego funduszu. Ma to miejsce szczególnie w tym tygodniu, kiedy są zbierane datki na rzecz stypendystów, którzy są nazywani żywym pomnikiem Jana Pawła II. Włączenie się w pomoc jest zrozumieniem papieskiego testamentu i budowaniem wyobraźni miłosierdzia.

Wyrazem wypełnienia nauczania Papieża Polaka jest także pogłębienie znajomości Pisma Świętego. Temu służą „Spotkania z Biblią” realizowane w parafii pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny w Toruniu, o czym piszemy w bieżącym numerze „Głosu z Torunia”. Stanowią one cykl konferencji o charakterze naukowo-modlitewnym. Odbywają się raz w miesiącu do czerwca 2011 r., są przeznaczone dla osób dorosłych i starszej młodzieży niezależnie od poziomu życia religijnego. Wykład na temat biblijny prowadzi do modlitwy inspirowanej rozważanym fragmentem, do medytacji.

Kolejne spotkanie odbędzie się 28 października w kaplicy przy kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny w Toruniu, ul. św. Faustyny 7, ok. godz. 18.30 (po wieczornej Mszy św., która rozpoczyna się o godz. 18) i będzie poświęcone tematowi: „Panna pocnie i porodzi – jak to możliwe? (Iz 7, 10-17, Mt 1, 22 nn)”.

Znajdźmy czas, by wybrać się na „Spotkanie z Biblią”, a Dzień Papieski i miesiąc modlitwy różańcowej niech będą dla nas zachętą do lektury Pisma Świętego. Słowa Boga są bowiem pochodnią dla naszych kroków i mają moc przemienienia dotychczasowego życia. Bądźmy odważni, dajmy się prowadzić Słowu i głosmy światu Dobrą Nowinę.

Beata Pieczykura

W NUMERZE:

Szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych

Pismo Święte – księga inna niż pozostałe – spotkania z Biblią

Dzień Papieski

Aleksandra Woddyko

Ksiądz Biskup udziela błogosławieństwa relikwiami św. Ojca Pio

I Diecezjalny Kongres Grup Modlitwy Ojca Pio

25 września w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu zorganizowano I Diecezjalny Kongres Grup Modlitwy Ojca Pio, w którym uczestniczyli członkowie grup modlitwy z diecezji toruńskiej, duchowni opiekunowie, animatorzy i czciciele świętego stygmatyka.

Spotkanie odbyło się z inicjatywy o. Bolesława Konopki OFM Cap, przy współudziale oraz organizacji ks. Zbigniewa Gańskiego. Mszy św. rozpoczynającej kongres przewodniczył bp Andrzej Suski

więcej na str. IV-V

Odpust ku czci Matki Bożej Bolesnej

Dębowa Łąka

19 września parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Dębowej Łące przeżywała odpust ku czci Matki Bożej Bolesnej. W kościele filialnym Sumie przewodniczył i okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Stanisław Grzywacz, proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Lidzbarku.

W homilii kaznodzieja powiedział, że kiedy człowiek w natłoku codzien-

nych zajęć zatrzyma się na moment, aby swoje życie przemyśleć, to czasami odkrywa, że jest ono szare, zwyczajne, że brakuje w nim wspaniałych i radosnych chwil. W takich sytuacjach jest potrzebna obecność i bliskość Matki Bożej, Jej ciepło, Jej matczyne i kochające serce. To właśnie Jej miłość sprawia, że życie człowieka, choć jest „doświadczane krzyżem, bólem i cierpieniem, może zajaśnieć prawdziwym bla-

skiem doskonałości, prawdziwym światłem świętości”. Dzięki Maryi będzie ono „wierne Panu Bogu, będzie szukaniem, rozpoznawaniem i wypełnianiem Jego woli, choć jest ona czasem bolesna, trudna i niezrozumiała”. W dalszej części homilii ks. Grzywacz wspominał św. Maksymiliana Kolbego, który całe swoje życie i męczeńską śmierć złożył w ręce Matki Bożej. Przypominał także słowa pieśni: „Dziś, gdy wokół nas niepokój, gdzie się człowiek schronić ma, gdzie ma pójść, jak nie do Matki, która ukojenie da”, i zachęcił uczestników liturgii, aby szukali ukojenia serca u Matki Najświętszej, Matki Bolesnej, która swym matczynym sercem ogarnia każdego człowieka.

Na koniec Mszy św. proboszcz ks. Krzysztof Górski podziękował ks. Stanisławowi za odprawienie Eucharystii w intencji parafian oraz wygłoszone słowo Boże. Podziękował także kapłanom za obecność i modlitwę oraz tym wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia liturgii. Następnie celebrował odmówił Litanię Loretańską, poprowadził procesję eucharystyczną wokół kościoła i pobłogosławił Najświętszym Sakramentem.

Ks. Krzysztof Górski

Uroczystościom przewodniczył ks. Stanisław Grzywacz

JEDNYM ZDANIEM

SPOTKANIE GŁUCHONIEMYCH

25 września w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach na comiesięcznym spotkaniu formacyjnym zgromadziły się osoby głuchonieme z Torunia i okolic. O godz. 9.45 Mszę św. w języku migowym sprawował ks. Dariusz Żurański. Po Eucharystii w kawiarence parafialnej kontynuowano spotkanie, w radosnej atmosferze odbył się poczęstunek. Tym razem przybyło ok. 30 osób głuchoniemych.

Kolejne spotkanie odbędzie się na toruńskich Wrzosach 23 października o godz. 9.30. Do udziału zapraszamy osoby głuchonieme i ich rodziny z Torunia oraz okolic.

DNI FORMACYJNE

Zarząd Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej wraz z ks. dr. hab. Wiesławem Łużyńskim w dniach 24-26 września na Zamku Bierzgowskim zorganizował Dni formacyjne dla księży asystentów, prezysów, członków i sympatyków Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej. Głównym tematem spotkania, które poprowadził ks. dr Stanisław Suwiński, była „Modlitwa jako dar, przymierze i komunika z Bogiem”. Celem spotkania było ożywienie życia duchowego i społecznego Akcji Katolickiej. W spotkaniu wzięło udział ok. 60 osób.

Oprac. ks. Dariusz Żurański

Szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych

Szkolenie odbędzie się 6 listopada w godzinach od 10 do 14. Wykłady będą przeprowadzone w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach przy ul. św. Antoniego 4.

W programie szkolenia przewidziano następujące zagadnienia:

- ▶ liturgia sakramentów i sakramentaliów,
- ▶ zadania fotografa i kamerzysty podczas liturgii w dokumentach i przepisach Konferencji Episkopatu Polski,
- ▶ zasady praktyczne fotografowania i filmowania w kościołach.

Uczestnicy szkolenia otrzymają certyfikat upoważniający do fotografowania i filmowania uroczystości liturgicznych.

Koszt: 100 zł. Wpłata przy odbiorze certyfikatu.

Zgłoszenia należy kierować do 30 października pod adresem:

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-35-30

lub drogą internetową:

torun@niedziela.pl oraz dzurek@diecezja.torun.pl

Ks. dr Dariusz Żurański

Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

Zapraszamy

PATRONALNE ŚWIĘTO SŁUŻBY ZDROWIA

18 października, w poniedziałek, we wspomnienie św. Łukasza, w parafii pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Toruniu przy ul. Niesiołowskiego 21 o godz. 18 zostanie odprawiona Msza św. w intencji pracowników służby zdrowia. Po Mszy św. w salce Jana Pawła II odbędzie się spotkanie dla kapelanów szpitali.

„DUCH PASTEREK”

Kolejny tom pism bł. Marii Karłowskiej prezentuje jeden z najważniejszych tekstów, który wyszedł spod jej pióra. Prawdopodobnie w swoim głównym zarysie został ukończony w 1910 r., jednak nie mamy wątpliwości, że powstawał przez szereg lat. Prawdopodobnie niektóre fragmenty prezentowanego tekstu mogły zostać dopisane także i później. „Duch Pasterek” powstał wraz z powstającym zgromadzeniem oraz podczas realizacji w życiu specyficznego charyzmatu nowej rodziny zakonnej.

W pierwszych latach XX wieku Założycielka wraz z grupą pierw-

Największym i najważniejszym dowodem i skutkiem miłości chrześcijańskiej jest niezaprzeczenie gorliwości o zbawienie bliźnich, bo ona odnosi się do wieczności i dąży do uwolnienia bliźniego od największego nieszczęścia. Jeżeli oddając komu miłość naszą, daje mu się dobro i niepodobno dać większego dowodu miłości, jak starając się o uwolnienie Duszy od mąk piekielnych i o zgotowanie jej chwały i wesela wiekuistego w niebie; skoro zatem chodzi o najwyższe dobro i o największe zło, rozpatrzmy się w niektórych przyczynach mogących nas do miłości pobudzić i wzniecić w nas odwagę do tego świętego ćwiczenia.

Pierwszą przyczyną jest sama doskonałość gorliwości, o której św. Dionizy nie waha się twierdzić, „że z wszystkich rzeczy boskich, najwyższą jest z Bogiem współpracować nad zbawieniem Duszy”. Nie ma ofiary miłszej Bogu, jak gorliwość o zbawienie Duszy, bo jak zapewnia św. Tomasz: „Świat nie widział nic większego nad zbawienie Duszy człowieka, bo wyrwa się z mąk piekielnych najdoskonalszą na ziemi istotę, jej ozdoby i piękność, arcydzieło rąk Boga, Jego obraz i podobieństwo, a prowadzi się ją [na] najwyższy szczyt jej chwały, bo jak było powiedziane, ratuje się Duszę z przepaści wszystkich nieszczęść, a wynosi ją się do rozpyływania w rozkoszach wiecznych”.

Św. Chryzostom również podobnie powiedział: „Nie ma na ziemi nic, co by dorównywało piękności Duszy ludzkiej, a wszystkie skarby świata ani się zbliżają do jej ceny; choćby rozdał wszystką majątność swoją ubogim, nic byś nie zrobił w porównaniu do tego, co choć jedną Duszę nawrócić” (s. 33-34).

„Duch Pasterek”, bł. Maria Karłowska

szych pasterek miała już pewne doświadczenia w pracy wychowawczej z dziewczętami i kobietami uwikłanymi w niemoralność, w tym również z małoletnimi – w lubelskim Przytułku św. Antoniego. Nic więc dziwnego, że późniejsza Błogosławiona uznała, iż należy opracować szczegółowo system i zasady wychowawcze, jakie Zgromadzenie Sióstr Pasterek będzie stosowało w nawracaniu i wychowaniu podopiecznych, zgodnie ze swym charyzmatem. Można więc powiedzieć, że „Duch Pasterek” to dzieło programowe zgromadzenia. Stąd tak wielka jego wartość dla sióstr pasterek i tych, którzy chcą poznać, a być może także doświadczyć duchowości ich wspólnoty.

Tekst składa się z dwóch części, z których pierwsza mówi o ogólnych zasadach charyzmatu i pracy sióstr pasterek, druga podaje wypracowane od początku apostołatu zasady i metody wychowawcze. W sumie Założycielka podejmuje 28 tematów.

Maria Karłowska podkreśla, że system wychowawczy Zgromadzenia Sióstr Pasterek opiera się na Ewangelii i przykładzie Pana Jezusa, który nie pozwolił rzucić kamieniem w jawno grzesznicę, przebaczył Magdalenie i obiecał raj dobremu łotrowi. Przypomina: „Naszym powołaniem i poświęceniem niech będzie na

zawsze – praca dla dusz dotkniętych «trądem» grzechowym”. Pasterka musi „pracą, trudem i umęczeniem zdobywać dusze dla nieba, czyniąc wszystko w tej intencji”. Lecz „nie my nawracamy, nie my wpływamy, ale Bóg sam nawraca przez najniegodniejsze narzędzia swe”. Dlatego Matka Maria przypomina, że w pracy apostołskiej nie należy liczyć na własne siły ani ubiegać się o widoczne na zewnątrz osiągnięcia. „Jedynym środkiem nawrócenia wychowanek do Boga jest łaska, a z naszej strony modlitwa za nie, miłość, cierpliwość, łagodność i poświęcenie, które z czasem nakłoni grzeszne dusze do pragnienia poprawy. Pamiętaj, że rozumem nawracać nie będziesz, tylko łaską, a łaskę zdobędziesz drogą modlitwy” – poucza Matka Założycielka. Uświadamia też siostry, że walka o dusze jest walką z piekłem i przestrzega swe córki przed zakusami złego ducha.

Wydanie tego dzieła w serii pism Błogosławionej ma ułatwić dotarcie wszystkim zainteresowanym do jednego z najważniejszych tekstów, który pozostał w bogatej spuściźnie po Marii Karłowskiej. Dlaczego jest on tak ważny? Gdyż mówi o charyzmacie wspólnoty. Kto będzie jego odbiorcą? Zapewne siostry pasterk, nigdy bowiem dość przypomniania rzeczy najważniejszych, szczególnie wtedy, gdy proza życia może nieść ze sobą zniechęcenie i niebezpieczne pytanie: Po co to wszystko?

Jednak nie tylko siostry mogą być beneficjentami duchowego dobra, które płynie z „Ducha Pasterek”. Pisma mogą wzbudzić zainteresowanie i być źródłem, w którym znajdą odpowiedzi na ważne pytania także osoby spoza wspólnoty zakonnej. O tym, że istnieje taka potrzeba, świadczy zainteresowanie charyzmatem danym Zgromadzeniu Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Dobrą ilustracją tej rzeczywistości jest fakt, że w archiwum jabłonowskim znajduje się już kilkadziesiąt prac naukowych mówiących o charyzmacie i systemie wychowania, któremu początek dała Matka Maria.

Waldemar Rozynkowski
Publikację można nabyć w Domu Generalnym Sióstr Pasterek w Jabłonie Pomorskim

Order Odwagi

Człowiek boi się odrzucenia, wyśmiania, samotności, cierpienia czy śmierci. Ponadto niektóre media epatują przemocą i informują o tragicznych wydarzeniach. To wszystko sprawia, że świat wydaje się nieprzyjazny, smutny i obcy. Jakże w codziennej egzystencji prawdziwe są słowa Ojca Świętego Jana Pawła II: „Człowiek coraz bardziej bytuje w lęku. Żyje w lęku, że jego wytwory – rzecz jasna nie wszystkie i nie większość, ale niektóre, i to właśnie te, które zawierają w sobie szczególną miarę ludzkiej pomyślności i przedsiębiorczości – mogą zostać obrócone w sposób radykalny przeciwko człowiekowi” („Fides et ratio”, 47). Aby tak się nie stało, potrzebna jest odwaga, by żyć dla Miłości, a Bóg jest miłością. Ta odwaga przystąpienia do Jezusa rozprasza ciemności, rodzi pokój i pragnienie konsekwentnego dążenia do świętości, by żyć w blasku Prawdy. Wzorem takiej postawy jest Jan Paweł II. Dlatego tegoroczny Dzień Papieski odbywa się pod hasłem: „Jan Paweł II – odwaga świętości”.

Przygotowując się do tego wydarzenia, portal czuwamy.org.pl (pomysł i realizacja Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”) przygotował cyfrowy Order Odwagi dla osób, które znamy i uważamy, że szczególnie zasługują na wyróżnienie. Ideą medalu jest zauważenie odważnych znajomych i podziękowanie im za to. By przyznać Order Odwagi, należy wejść na stronę www.czuwamy.org.pl, wypełnić formularz, podać adres e-mail laureata, powód przyznania odznaczenia, a także podpisać go.

Przeżywając 10. Dzień Papieski, pomyślmy serdecznie o naszych znajomych, zobaczmy ich męstwo, troski i radości, i powiedzmy im o tym. Każdego dnia bowiem mamy okazję, by zaświadczyć o Miłości. Pozostanie tylko pytanie: Czy mamy odwagę żyć w Światłości i dążyć do niej?

Beata Pieczykura

Grupy Modlitwy Ojca Pio w parafiach diecezji toruńskiej

Świątych Piotra i Pawła w Grodzicznie (ks. kan. Henryk Piotrowski), Najświętszego Serca Pana Jezusa w Górnych Wymiarach (ks. Mirosław Parulski), Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu (ks. prał. Stanisław Andrik), Ducha Świętego w Grudziądzu (ks. Jarosław Janowski), św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu (ks. kan. Józef Lipski), Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu (ks. Zbigniew Gański), św. Maksymiliana Kolbego w Grudziądzu (ks. kan. Henryk Kujaczyński), św. Andrzeja Boboli w Pieńkach Królewskich (ks. Bogdan Tułodziecki), św. Marcina w Sarnowie (ks. Marek Zieliński), św. Antoniego w Toruniu (ks. kan. Wojciech Miszewski), Miłosierdzia Bożego w Toruniu (ks. prał. Stanisław Majewski), św. Bartłomieja i św. Anny w Wabczu (ks. Piotr Podlewski)

Wniesienie relikwii

I Diecezjalny Kongres Grup

Grupy modlitwy powstały w 1947 r. z inicjatywy charyzmatycznego kapucyna Ojca Pio – stygmatyka, spowiednika, ojca duchowego z San Giovanni Rotondo. Celem grup jest ogarnięcie całego świata modlitwą, odnowa życia chrześcijańskiego poprzez rozważanie Słowa Bożego, Męki Pańskiej oraz życie codzienne pełne dobroci, miłości i radości. Pierwszą grupę w diecezji toruńskiej założył w 2006 r. o. Bolesław Konopka, kapucyn z Tenczyna, w parafii pw. Świętych Piotra i Pawła w Grodzicznie, w dekanacie rybieńskim. Opiekę duchową nad grupą sprawuje proboszcz ks. kan. Henryk Piotrowski. Zdecydowaną większość grup zakładał o. Bolesław Konopka OFMCap (moderator grup modlitwy w prowincji krakowskiej).

To, czym żył i do czego nawoływał św. Ojciec Pio, ma swoje źródło w życiu i działalności św. Franciszka. Nie jest przypadkiem, że św. Ojciec Pio znalazł wielu swoich czcicieli w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu. W 1985 r. z inicjatywy ks. kan. Jana Bednarka został wybudowa-

ny dom katechetyczny, a patronem obrano św. Franciszka z Asyżu. Symboliczny kamień pod budowę ks. Bednarek przywiózł z Asyżu. Piękne sgraffito „Pax et Bonum” znajdujące się na ścianie tego domu zostało wykonane w 1987 r. przez ks. kan. Henryka Piotrowskiego. Przedstawiona na nim scena jest znakiem działalności franciszkańskiej i wpisuje się w działanie GMOP.

Kongres rozpoczął się uroczystą Mszą św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. Modlili się również: ks. prał. Stanisław Andrik, ks. kan. Jan Bednarek, ks. kan. Dariusz Kunicki, ks. prał. Henryk Kujaczyński, ks. kan. Józef Lipski, ks. kan. Wojciech Zawacki, ks. Zbigniew J. Gański, ks. Jarosław Janowski, ks. Antoni Kwiatkowski, ks. Andrzej Kusiński, ks. Daniel Milewski, ks. Bogdan Tułodziecki oraz o. Bolesław Konopka OFMCap oraz o. Tomasz Duszczyk, redaktor naczelny „Głosu Ojca Pio”.

Słowo powitania wygłosił ks. Zbigniew Gański, koordynator Grup Modlitwy Ojca Pio Diecezji Toruńskiej. Kongres grup modlitwy – mówił ks. Gański – to czas spot-

kania, modlitwy, słuchania Słowa Bożego, wymiany doświadczeń, nawiązania lub (tam, gdzie istnieje) zacieśnienia współpracy. Chcemy budować jedność i wspólnie rozoznawać drogi realizacji charyzmatu grup. Chcemy poruszyć różnorodne tematy związane z życiem i rozwojem GMOP w diecezji toruńskiej. Wyraził życzenie, aby owocem kongresu było przede wszystkim wyproszenie sobie i bliźnim łaski Bożej.

Modlitwa jest najlepszą bronią, jaką posiadamy. Jest kluczem, który otwiera Boże Serce

Św. Ojciec Pio

W homilii Biskup Andrzej mówił m.in. o godzeniu się z wolą Bożą w codziennym niesieniu krzyża. Zwrócił uwagę, aby za przykładem świętego naszych czasów, który był zjednoczony z Chrystusem, ubogacać własną duchowość. Krzyż nabiera wartości w naszym życiu, jeśli go włączymy w krzyż Zbawiciela, właśnie w cierpieniu człowiek jest bliżej Chrystusa – podkreślał

Biskup Andrzej. Mówił również, że zrozumienie krzyża i cierpienia nie będzie możliwe bez modlitwy: ufnej, wielkiej, upraszającej łaski dla siebie i innych, modlitwy na wzór św. Ojca Pio. Dążąc do świętości, nieodzowna jest modlitwa.

Zwrócił się na koniec do duchowych dzieci św. Ojca Pio z życzeniami Bożego błogosławieństwa i powiedział: „Bądźcie apostołami modlitwy, krzyża Jezusowego i tego, co ten krzyż wyraża. Bądź-

cie apostołami w duchu modlitwy św. Ojca Pio”.

W przygotowanie liturgii włączyli się członkowie grup modlitwy. W procesji z darami na ołtarzu złożyło m.in.: świecę, kwiaty, owoce, warzywa, Pismo Święte, albumy i książki związane z św. Ojcem Pio, rękodzieło w postaci karty z kroniki grupy i różaniec. Po Komunii św. o. Bolesław odmówił

Fundacja „Daj Szansę” dla powodzian

Powódź, która w maju nawiedziła Polskę, przyniosła zniszczenie dobytku i rozpacz ludzi. Zawiodła technika, czy siły natury przerosły ludzką wyobraźnię? Pytań może być wiele, nas nurtowało jedno, praktyczne: Jak wykorzystać swą dłoń, by stała się pomocną? Zaoferowaliśmy to, co potrafimy najlepiej, to, co jest naszą specjalnością – rehabilitację niepełnosprawnych. Od czerwca do września, poprzez GOPS Gąbin oraz Caritas w Sandomierzu, przyjmowaliśmy na tygodniowe pobyty terapeutyczne rodziny

Program rehabilitacji był przygotowywany przez specjalistów

z dziećmi niepełnosprawnymi. Program wieloprofilowej indywidualnej rehabilitacji – przygotowywany każdorazowo przez zespół specjalistów (lekarz neurolog dziecięcy, pedagogzy-terapeuci, rehabilitant, fizjoterapeuta, psycholog) – urozmaicaliśmy spacerami po Toruniu, hipoterapią, pieczeniem piernika w Muzeum Piernika, zwiedzaniem Ogrodu Zoobotanicznego itp. Matki czy opiekunki korzystały z masażu i hydromasażu, zajęć gimnastycznych, aerobiku; wszyscy z posiadanego przez nas sprzętu rehabilitacyjnego. „Czas szybko mija” – stwierdzały rodziny. „Odpoczęliśmy, zapomnieliśmy o wodzie i straconym dobytku. Dzieci doznały nowych wrażeń. Poznaliśmy nowe i możliwe do realizacji w domu zestawy ćwiczeń”. Tak realizujemy nasz cel – „uciszenia” wód Wisły i Sanu przynajmniej na czas wspólnie spędzonego tygodnia. Jeżeli ktoś zna rodzinę lub osobę z terenów powodziowych, której byłaby potrzebna tego typu pomoc, prosimy o kontakt:

Fundacja na Rzecz Rozwoju Dzieci Niepełnosprawnych „Daj Szansę”, 87-100 Toruń, ul. Piskorskiej 11, tel. (56) 648-23-63, fundacja@fundacja-dajszanse.pl . Jan Cichon, prezes fundacji

Okadzenie obrazu i relikwii św. Ojca Pio przez Księdza Biskupa

Modlitwy Ojca Pio

modlitwę dziękczynną św. Ojca Pio. Ostatnią częścią Mszy św. było ucałowanie relikwii.

Następnie konferencję nt. „Św. Ojciec Pio świadkiem miłości” – wygłosił o. Bolesław. Zwrócił uwagę na cechy, jakimi świadek miłości powinien się wyróżniać: świadczenie o Jezusie (aż po śmierć), życie krzyżem Chrystusowym, rozumienie i przyjmowanie cierpienia oraz rozmodlenie. Czas poświęcony Panu Bogu i modlitwie nie jest stracony – powiedział. O. Bolesław ukazał świętego jako zwykłego człowieka, ale całkowicie ufającego Bogu i poddającego się Jego postannictwu. Zastanawiając się nad świadectwem miłości św. Ojca Pio, podkreślił, że to właśnie duchowość św. Franciszka ukształtowała świętego stygmatyka. Analizował jego rozmodlenie i mówił o etapach modlitwy. Na koniec przypomniał zebrany życzenia św. Ojca Pio: znać Chrystusa i Pismo Święte, być posłusznym papieżowi i kapłanom, modlić się za Kościół i z Kościołem, wynagradzać przez udział w cierpieniach Chrystusa oraz czynną miłością nieść ulgę cierpiącym i potrzebującym. Zachęcał,

by, kierując się nimi, przez krzyż, modlitwę i cierpienie stawali się świadkami miłości. Natomiast o. Tomasz przybliżył podobieństwa pomiędzy życiem i działalnością św. Franciszka a św. Ojca Pio na podstawie najnowszych mozaik w San Giovanni Rotondo. Stajemy się tacy, w kogo się wpatrujemy – mówił – więc mamy wpatrywać się w Jezusa Chrystusa.

Po przerwie obiadowej (poczęstunek przygotowany przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu i Księdza Proboszcza) przed Najświętszym Sakramentem modlono się Koronką do Najświętszego Serca Pana Jezusa św. Ojca Pio, upraszając za jego wstawianiem łaski dla siebie, swoich rodzin i parafii. W modlitwie polecano trudne sprawy.

Młodzież z parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu zaprezentowała montaż słowno-muzyczny pt. „Pokój – dobro – modlitwa – miłość”. „Chcemy być dobrymi, pełnymi pokoju, trwającymi na modlitwie, wierząc, że Bóg jest miłością” – głosiła inwokacja tego programu. Poprzez piosenkę, poezję, refleksję, fragmenty Pisma

Świętego i encykliki Benedykta XVI „Bóg jest miłością” młodzi przybliżyli ducha franciszkańskiego, którym żył św. Ojciec Pio; to przesłanie nadal jest aktualne we współczesnym świecie. Montażowi towarzyszył pokaz multimedialny.

Po krótkiej przerwie w sali konferencyjnej członkowie grup mieli okazję podzielić się refleksjami ze swojej działalności i wymienić doświadczenia. Dawano świadectwa dostąpienia łaski Bożej za wstawianiem świętego. Podkreślano również wielką potrzebę wspólnej modlitwy. Osoby zainteresowane miały możliwość zaopatrzenia się w materiały związane ze Świętym i grupami modlitwy (książki, kasety wideo, prasa, modlitewniki, obrazki itp.), a w domu katechetycznym mogli obejrzeć wystawę fotografii św. Ojca Pio. Na zakończenie I Diecezjalnego Kongresu Grup Modlitwy Ojca Pio o. Bolesław oraz o. Tomasz wyrazili słowa podziękowania gospodarzowi miejsca i organizatorowi spotkania ks. Zbigniewowi Gańskiemu oraz wszystkim, którzy przyczynili się do przebiegu w serdecznej atmosferze tego przedsięwzięcia.

Aleksandra Wojdyło

Pismo Święte – księga inna niż pozostałe

W toruńskiej parafii pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny 23 września zostały wznowione (zapoczątkowane w kwietniu) „Spotkania z Biblią”. W zamyśle inicjatorów, którymi są Dorota i Wojciech Dembek oraz Elżbieta i Marek Bernaciakowie, ma to być cykl konferencji o charakterze naukowo-modlitewnym, które odbywać się będą raz w miesiącu do czerwca 2011 r. Są to spotkania otwarte, przeznaczone dla osób dorosłych i starszej młodzieży o różnym stopniu rozwoju życia religijnego. Łączą one w sobie wykład biblijny o charakterze popularnonaukowym z modlitwą inspirowaną rozważanym fragmentem

Program spotkań będzie się składał z następujących części: odczytanie fragmentu Pisma Świętego, egzegeza przeczytanego fragmentu lub wykład na jego temat, pytania uczestników do prelegentów, medytacja. Prelekcje wygłoszą wykładowcy z Wydziału Teologicznego UMK: ks. dr hab. Jan Perszon, prof. UMK, ks. dr hab. Dariusz Kotecki, prof. UMK, ks. dr Tomasz Tułodziecki, ks. dr Dariusz Iwański oraz ks. dr Stanisław Jankowski SDB.

– Spotkania są otwarte dla wszystkich. Ich celem jest wzmacnianie naszej wiary, abyśmy mieli odwagę i siły głosić imię Jezusa aż po krańce ziemi: w domu, we wspólnocie, w pracy i gdzie tylko zdarzy nam się być – podkreśla Wojciech Dembek. – Tematy spotkań zostały opracowane w ten sposób, aby człowiek żyjący tu i teraz mógł znaleźć w Biblii pomoc, wskazówki i odpowiedź na swoje istotne problemy stojące przed nim w danym miesiącu.

– Inicjatywa zrodziła się w oparciu o prywatne przemyślenia i rozmowy w gronie przyjaciół – dodaje żona Dorota. – Doszliśmy do wniosku, że istnieje głód prawdziwego Słowa Bożego i pragnienie przyjęcia Go. Jednocześnie chodzi o to, by Słowo Boże nie służyło prywatnym wyjaśnieniom i interpretacjom. Jest to również poszukiwanie nowej formy duszpasterstwa biblijnego. Forma spotkań została obrana po to, aby przezwyciężyć powszechnie przyjmowany pozorny rozdźwięk pomiędzy rozumem i wiarą.

Natchnienie – tajemniczy wpływ Boga na człowieka

Prelegentem podczas wrześniowego spotkania był ks. dr Stanisław Jankowski, salezjanin, wykładowca z Katedry Biblistyki Wydziału Teologicznego UMK. W wykładzie pt. „Pismo Święte – księga inna niż pozostałe” skupił się na kwestii natchnienia w Biblii. To właśnie natchnienie jest jednym z czynników, które zdecydowanie odróżniają Pismo Święte od najbardziej nawet szacownych dzieł literackich. Prelegent podkreślił, że termin „natchnienie” jest szeroko stosowany w literaturze. Oznacza zdolność autora do celnego, niekiedy porywającego przelewania na papier swoich myśli i wewnętrznych przeżyć. Zupełnie inaczej rzecz się ma z natchnieniem biblijnym: jego źródłem nie jest człowiek i jego władze umysłowe, lecz sam Bóg, który w tajemniczy sposób tak wpływa na piszącego człowieka, że ten, nie tracąc nic ze swoich pre-

dyspozycji, temperamentu, talentu literackiego, przekazuje to, co Bóg chce oznajmić ludziom. Bóg uwzględnia przy tym osadzenie autora we właściwej mu epoce historycznej, posiadaną przezeń wiedzę, poglądy na życie społeczne. Natchnieni autorzy, formułując wiele błędnych poglądów z zakresu różnych gałęzi nauki, nigdy nie błędzili w jednym: w sprawach dotyczących wiary i zbawienia człowieka. Na tej płaszczyźnie Biblia jest księgą nieomylną.

Czytać Biblię z gorącym sercem

Słowa Biblii to tekst niezwykle; jego nadzwyczajność polega na tym, że ma on moc dotykania serca i sumienia człowieka. To tekst, który działa w życiu tego, który czyta go z wiarą i otwarciem na moc Bożą. Niczego nie zrozumie w Biblii ten, kto weźmie ją do ręki powodowany tylko chłodną naukową ciekawością! Trzeba przy tym rozumieć, że Pismo Święte ze strony Boga jest przejawem samoograniczenia się: tylko schodząc do poziomu ludzkiego słowa, jakże często ułomnego, nieprecyzyjnego, mógł On wejść z człowiekiem w dialog prowadzący tego drugiego do najważniejszego odkrycia: że Bóg go kocha.

Dopełnieniem prelekcji było wystąpienie ks. Sławomira Witkowskiego, ojca duchownego w toruńskim Wyższym Seminarium Duchownym. Zachęcił on słuchaczy do modlitewnego rozważania słów Biblii. Przypominając słowa św. Hieronima: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”, przestrzegł przed rozumieniem ich tylko w kategoriach intelektu-

alnego wglębnienia się w księgi biblijne. Uczeń w Piśmie świetnie znali Stary Testament, lecz przecież całkowicie rozminęli się z Chrystusem, nie rozpoznawszy w Nim wyczekiwanego przez siebie Mesjasza... O tym, jak należy czytać Słowo Boże, wiele mówią nam słowa uczniów z Emaus: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?” (Łk 24, 32). – Lekcja Pisma Świętego ma sens tylko wówczas, gdy dokonujemy jej z sercem gorącym, otwartym na światło i działanie łaski Bożej. Tylko wówczas możemy powiedzieć za psalmistą: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce” (por. Ps 119, 105) – zakończył

ks. Sławomir, po czym poprowadził krótką medytację.

Organizatorzy „Spotkań z Biblią” apelują: – Prosimy o wsparcie modlitewne tego dzieła oraz o powiadomienie wszystkich

zainteresowanych: znajomych i tych, którzy są daleko od Kościoła, ale może chcieliby posłuchać. Słowo

Boga nie ma przecież ograniczeń! Przyjęta formuła spotkań ma głęboki sens. Słowo Boże ma moc!

Jeśli otworzymy się na nie i ofiarujemy choć trochę czasu, ono z pewnością zrobi swoje, przebijając skorupę naszego chłodu i obojętności na sprawy królestwa Bożego.

Tomasz Strużanowski

Tematy kolejnych spotkań

28 października – „Panna poczne i porodzi – jak to możliwe? (Łk 7, 10-17, Mt 1, 22 nn)”

18 listopada – „Czy śmierć może być zyskiem dla człowieka? (Ap 14, 13)”

9 grudnia – „Modlitwa czy praca – co ważniejsze? (Łk 10, 38-42)”

20 stycznia – „Wydarzenie nad Jordanem (Mt 3, 13-17)”

17 lutego – „Psalm – dziękczynienie Bogu w śpiewie (Ps 23)”

17 marca – „Syn marnotrawny-czy miłość ojcowska jest naiwna? (Łk 15, 11-32)”

14 kwietnia – „Święto Paschy”

19 maja – „Sekty i stronnictwa religijne w czasach Nowego Testamentu”

17 czerwca – „Grzech przeciwko Duchowi Świętemu utratą życia wiecznego (Mk 3, 28-29)”

Miejscem spotkań będzie kaplica przy kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny w Toruniu, ul. św. Faustyny 7. Początek ok. godz. 18.30 (po wieczornej Mszy św., która rozpoczyna się o godz. 18)

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

Studenci w Bursie Akademickiej

ZDJĘCIA: ARCHIWUM CARITAS

Dzień Papieski w diecezji toruńskiej

Dzień Papieski jest okazją do promocji dzieł charytatywnych Kościoła w Polsce, także w diecezji toruńskiej. W ramach Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” 40 osób z gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych oraz 16 studentów z naszej diecezji otrzymuje stypendia. Fundacja – jak czytamy na stronie www.dzieło.pl: „Od 10 lat prowadzi program stypendialny wyrównujący szanse edukacyjne młodzieży pochodzącej z małych miejscowości. W tym roku pomocą objętych jest 2300 osób z 42 diecezji. W roku akademickim 2009/2010 680 stypendystów studiowało 171 różnych kierunków na 52 najlepszych krajowych uczelniach. Na przynajmniej dwóch równoległych kierunkach studiowało 42 studentów. Kolejne 270 osób w maju zdawało maturę. Środki na stypendia uzyskiwane są przede wszystkim ze zbiórki prowadzonej w trakcie Dnia Papieskiego w parafiach oraz na ulicach”.

Równolegle w diecezji toruńskiej funkcjonuje od 11 lat „Fundusz dla Janka Muzykanta”, w którego ramach wspieranych jest średnio 160 osób każdego roku. Są to uczniowie i studenci zamieszkujący 3 bursy: w Brodnicy, Grudziądzu i Przysieku. Zasady panujące w bursach mają na celu umożliwienie wszystkim osiągnięcia jak najlepszych wyników w nauce. W tych placówkach młodzież może w dobrych warunkach rozwijać swoje talenty. Dobrym przykładem jest Bursa Akademicka w Przysieku, gdzie oprócz zamieszkania, wyżywienia i formacji studenci mogą skorzystać ze szkoleń w zakresie ekonomii, savoir-vivre'u i kursów tańca. Są również motywowani do całorocznych wysiłków, dzięki którym zwykle na koniec roku akademickiego mogą wyjeżdżać na pielgrzymki. Ostatnio reprezentowali region kujawsko-pomorski w Hiszpanii.

Anna Pławińska

W Bursie Akademickiej w Przysieku studenci mają zapewnione mieszkanie, wyżywienie i formację, ponadto mogą skorzystać ze szkoleń

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

Wszystko dla Boga i Ojczyzny^(I)

Ks. Feliks Bolt (1864-1940)

Nazwisko jego to historia. Historia walki wpraw z Niemcami o polski stan posiadania, o prawo bytu, o prawo do języka i kultury polskiej. Ks. Bolt to pomorski Wawrzyniak, tytan czynu i pracy
Ks. Wojciech Gajdus

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38

Feliks Bolt urodził się 7 stycznia 1864 r. w Barłoźnie, dużej wsi k. Skórcza na Kociewiu, w rodzinie rolnika Józefa Bolta i Joanny z Grajkowskich. W 1874 r. został przyjęty do Collegium Marianum w Pelplinie, oazy polskości; od 1882 r. kontynuował edukację w gimnazjum chełmińskim. Tam wstąpił do tajnego „Towarzystwa Filomatów”. W 1884 r., jako emisariusz swojej organizacji, przyczynił się do założenia podobnej w gimnazjum toruńskim (należał do niej m.in. Stanisław Przybyszewski, przysły koryfeusz Młodej Polski). Za tę działalność został relegowany z gimnazjum i oddany pod nadzór policji (por. Jerzy Szew, „Filomaci pomorscy”, Warszawa 1992). Miał 23 lata, gdy dopuszczono go do matury, którą zdał eksternistycznie w gimnazjum chojnickim. 3 marca 1887 r. „Gazeta Toruńska” poświęciła tamtemu egzaminowi „dwunastu abiturientów i trzech ekstraneuszów” osobną notatkę.

Studiował najpierw w Münster, później w Monachium, by od 1888 r. zgłębiać teologię w Seminarium Duchownym w Pelplinie przywróconym diecezji po 10-letnim zamknięciu jego bram w czasie Kulturkampfu. 15 marca 1891 r. przyjął święcenia kapłańskie. Razem z nim został m.in. wyświęcony Bernard Łosiński, przysły proboszcz kaszubskich Sierakowic, społecznik i patriota. Obaj umrą za drutami łagrów wiosną 1940 r., niespełna rok przed złotym jubileuszem kapłaństwa.

Posługę duszpasterską rozpoczął w największej parafii w diecezji – borowiackich Śliwicach. Przez pierwszą dekadę przyszło mu pracować jeszcze w sześciu parafiach: w Wielu, Brusach, Bobrowie, Kielnie, Raciążu i Lutowie aż do znalezienia w 1900 r. przystani życiowej w Srebrnikach blisko Kowalewa. Wszędzie stawał się animatorem życia społecznego i narodowego.

Pomorze Nadwiślańskie, nazywane Prusami Zachodnimi, zostało poddane, zwłaszcza od początku lat 70. XIX wieku do I wojny światowej, silnej germanizacji. Nieliczne polskie

elity stawiały opór. „Przeciwstawiając się germanizacji – pisze Marek Chamot – Pomorzanie przejmowali jednocześnie wiele pozytywnych cech kultury i cywilizacji społeczeństwa niemieckiego. Te, które uznali za wartościowe i przydatne, adaptowali na swój sposób i nadawali im polskie piętno” (por. „Pomorscy organiczni” [W: „Promocje pomorskie”, 3-4/1993]). „Nasi działacze dobrze zdawali sobie sprawę, że aby społeczeństwo polskie usprawnić i uzdolnić do skutecznej obrony swych najdroższych skarbów, trzeba mu zdobyć niezależność gospodarczą” – czytamy w pamiętniku ks. Józefa Dembieńskiego (por. „Radości małogoryczy dużo”, Warszawa 1985).

Zakładano więc oprócz towarzystw oświatowych i naukowych angażujących różne warstwy społeczeństwa, także spółdzielnie, tzw. konsumy, instytucje kredytowe, banki i towarzystwa rolnicze. W tej pracy organicznej, oprócz ziemiaństwa i nielicznej inteligencji świeckiej, znaczącą rolę odegrali polscy duchowni. „Ich obecność w tego typu instytucjach miała wyraźnie charakter prestiżowo-honorowy. Niezłą ilustracją stanu rzeczy może tu być postać ks. Feliksa Bolta, wielkiego społecznika i działacza narodowo-politycznego, człowieka cieszącego się ogromnym autorytetem nie tylko na Pomorzu” – ocenia ks. Jan Walkusz (por. „Duchowieństwo katolickie diecezji chełmińskiej 1918-1939”, Pelplin 1992).

Przypomnijmy choć część jego zasług: W Brusach, razem ze Stanisławem Sikorskim, współpracującym z legendarnym wielkopolskim ks. Piotrem Wawrzyniakiem – społecznikiem i patriotą, patronem Związku Spółek Zarobkowych i Gospodarczych, w 1898 r. założył spółkę „Kupiec”, a później jej filie w wielu miejscowościach północnej części Pomorza, skutecznie konkurując z niemieckim i żydowskim handlem tekstyliami. Otaczał opieką duszpasterską robotników sezonowych z Brus, którzy emigrowali za chlebem. W 1900 r. był głównym organizatorem Centralnego Towarzystwa Rolniczego

dla Prus Zachodnich. W 1904 r. na bazie „Kupca” współorganizował Towarzystwo Akcyjne „Bazar” z filiami m.in. w Pelplinie, Bytowie i Kartuzach. W latach 1906-1915 kierował Bankiem Ludowym w Kowalewie. Ks. Bolt, „pomorski Wawrzyniak”, „ojciec kupiectwa pomorskiego”, zakładał spółki typu „Rolnik” czy „Bławat”, handlujące odpowiednio – artykułami rolniczymi albo sukienniczymi, a także spółdzielnie handlowe – „Bazary”. Przedsiębiorczy rodacy traktowali go jako eksperta, tak jak wspomniany ks. Dembieński, proboszcz w Jeżewie k. Świecia, który kilkakrotnie odwiedził ks. Feliksa na srebrnickiej plebanii, zanim podjął decyzję o założeniu Banku Ludowego i spółdzielni kupieckiej. „A masz też grubą skórę? Bo musisz być przygotowany na ciężkie cięgi przy realizowaniu twych zamierzeń” – usłyszał od ks. Feliksa podczas pierwszej wizyty. Wiele to mówi o samozaparciu, poświęceniu i twardej walce z niemieckim konkurentem wspieranym przez potęgę swego państwa.

W 1903 r. był jednym z założycieli spółki finansującej „Pielgrzyma”, związane z tym pismem wydawnictwo i księgarnia w Pelplinie. W 1912 r. współorganizował i nabył większość akcji spółki wydającej „Gazetę Chojnicką”. Działał w Towarzystwie Pomocy Naukowej w Chełmnie, by wspierać kształcenie zdolnej, ale ubogiej młodzieży, angażował się w działalność Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu. Należał do Towarzystwa Naukowego w Toruniu.

Gdy pod koniec I wojny światowej zachwiała się potęga pruskiego zaborcy, z właściwą sobie energią włączył się do polityki, by ziścić się sen „urodzonych w niewoli, okutych w powiciu” o wolności.

(cd. za tydzień)

Wojciech Wielgoszewski

Tytuł artykułu zaczerpnąłem z tablicy pamiątkowej w kościele w Srebrnikach, którą dla upamiętnienia ks. Bolta ufundowali księża z dekanatu golubskiego